కథా కౌముది

వంగూరి ఫౌండేషన్ నిర్వహించిన పదిహేడవ ఉగాది రచనల పోటీలో ప్రశంసాపత్రం పొందిన కథనిక

గొంగళిపురుగు

ఎమ్.సుగుణరావు

సీతామహాలక్ష్మి చేతులకు గోరింటాకు వేసుకుంటోంది. చిన్నప్పుడు నిద్రపోతున్న తనకు తల్లి వెయ్యడం గుర్తుకొచ్చింది. అది ఆరేవరకు తల్లి నిద్రపోయేది కాదు. ఇపుడూ తల్లి లేదు. ఎర్రగా పండిన గోరింటాకులా మిగిలిన తల్లి జ్ఞాపకాలు.

"గోరింట బాగా పండింది, మంచి మొగుడొస్తాడేవ్" అనేది. తల్లి ఎందుకలా అనేదో కానీ తనకు మంచి మొగుడే వచ్చాడు. భర్త శ్రీరామ్ గుర్తుకు రాగానే ముఖంలో నవ్వు మెరిసింది సీతామహాలక్ష్మికి. ఇంతలో శివాలయంలో గంట మ్రోగింది. గుడిలో గంట మ్రోగగానే భర్త వచ్చేస్తాడు అనుకుంటూ గబగబా చేతులు కడుక్కుని కాఫీ పెట్టడానికి కిచెన్‌లోకి వెళ్ళింది. పదినిమిషాల తర్వాత కాలింగ్ బెల్ మోగింది.

తలుపు తియ్యగానే శ్రీరామ్.

"నా ప్రాణం గాడొస్తున్నాడోచ్" అన్నాడు భార్యను చూసి హుషారుగా.

"మీ బాస్ భానుప్రకాష్ గారా?" అంది.

"బాస్ ఏమిటి? వాడి బొంద. మా కంపెనీకి బాస్ అయినా నాకు మిత్రుడే" అన్నాడు శ్రీరామ్.

"మనింటికి వస్తారా?" అంది అతడి కళ్ళలోకి చూస్తూ.

"రావడమేమిటి మనింట్లోనే ఉంటాడు" అన్నాడు శ్రీరామ్.

"బాబోయ్, అంతటి కోటీశ్వరుడికి మనింట్లో సదుపాయంగా ఉంటుందా?" అంది సీత అనుమానంగా.

"మనింటికేం తక్కువ. మూడు బెడ్ రూముల ఇల్లు. నువ్వు పెద్ద స్టార్ హోటల్‌లో హౌస్ కీపింగ్ మేనేజర్‌వి, నీ హోటల్ మేనేజ్ మెంట్ ప్రావీణ్యంతో ఎప్పటికప్పుడు ఇల్లు సర్దుతూ ఇంటిని అద్దంలా ఉంచుతావ్?" అన్నాడు.

ఆ మాటలకు నవ్వుతూ కాఫీ కప్పు భర్తకు అందించి "మన పెళ్ళికి రాలేదేం మీ స్నేహితుడు?" అంది.

"యు.ఎస్‌లో మన కంపెనీ ప్రాజెక్ట్ మొదలు పెట్టాడు కదా. ఆ టైంలో అక్కడే ఉన్నాడు, లేకపోతే దగ్గరుండి తనే మన పెళ్ళి జరిపించేవాడు" అన్నాడు. అలా అంటూనే కాఫీ తాగడం పూర్తి చేసి సోఫామీద వెనక్కి వాలాడు.

భానుప్రకాష్‌తో తను విశాఖలో గడిపిన రోజులు గుర్తుకొచ్చాయి. తను ఇంటర్‌లో క్లాస్ మేట్. ఒకే మనసుగా బతికారు. తరువాత యూనివర్సిటీలో ఇంజనీరింగ్. ఇద్దరూ యు.ఎస్‌లో ఎమ్.ఎస్ చేద్దామనుకున్నారు. తన ఆర్థికస్థితి అందుకు సహకరించలేదు. భాను

మాత్రం యు.ఎస్ వెళ్ళాడు. ఇంజనీరింగ్ తర్వత తను రకరకాల ఉద్యోగాల్లోకి మారాడు. సంవత్సరం క్రితం హైదరాబాదులో ఈ ప్రాజెక్ట్ మొదలుపెట్టాడు. ప్రభుత్వరంగ సంస్థలకు ఔట్ సోర్సింగ్. తననే ముందుగా తీసుకున్నాడు. తను బాగా వృద్ధి చేసాడు. ఇపుడు సాఫ్ట్‌వేర్ రంగంలో భానుప్రకాష్ కంపెనీ ద్వారా తనకు మంచి గుర్తింపు. అతడితో స్నేహం తన బతుకుపుస్తకంలో తియ్యటి పేజీ! అలా మిత్రుడి గురించిన ఆలోచనల్లో ఉన్న శ్రీరామ్ భార్య మాటలతో ఇహంలోకి వచ్చాడు. "రేపు సెలవు పెడదామనుకుంటున్నాను, అయితే సాయంత్రం ఏదో సెమినార్, నేను ఈవెంట్ మేనేజర్ని. మధ్యాహ్నం లంచ్ తర్వాత మీ ప్రోగ్రామ్" అంది సీత.

"ఫరవాలేదు బ్రేక్‌ఫాస్ట్ తర్వాత మేం ఆఫీసుకు వెళ్ళిపోతాం. నువ్వు డ్యూటీకి వెళ్ళిపోవచ్చును. ఐదింటికి నన్ను లేపు. ఎయిర్ పోర్టుకు వెళ్ళి భానును తీసుకురావాలి" అన్నాడు.

●●●

సీత బాల్కనీలోంచి చూస్తోంది. అప్పటికి ఆమె ఐదోసారి అలా చూడడం. ఫ్లైట్ లేటయిందేమో అనుకుంది. ఆమెకు చాలా టెన్షన్‌గా ఉంది. పెళ్ళయిన ఆరు నెలలకు వస్తున్న తొలి గెస్ట్. భర్త ప్రాణ స్నేహితుడే కాకుండా భర్త పనిచేసే కంపెనీకి అధిపతి. ఏ లోపం రాకూడదు అనుకుంది. ఇల్లు శుభ్రంగా సర్దింది. మంచాల మీద దుప్పట్లు మార్చింది. సోఫాలకు ఎంబ్రాయిడరీ చేసిన కవర్లు తొడిగింది. ఫ్లవర్ పాట్‌లో తాజా గులాబి పువ్వులు ఉంచింది. రెండు రకాల టిఫిన్లు చేసి టేబుల్ మీద సర్దింది. తలస్నానం చేసింది. మేకప్‌కిట్ ముందేసుకుంది, సెమినార్‌కి తయారవ్వాలి, భర్త, ఆయన స్నేహితుడు వెళ్ళగానే టైము సరిపోదు. గబగబ తయారయిపోయింది. పదినిమిషాల తర్వాత కాలింగ్ బెల్ మోగింది. తలుపు తీసింది. ముందు భర్త, వెనుక భానుప్రకాష్. తెల్లగా, పొడుగ్గా, కొద్దిగా పెరిగిన గెడ్డం, పసుపురంగు టీషర్ట్, జీన్స్ ఫ్యాంట్. హాయ్ అంటూ చేయి అందించాడు. షేక్‌హ్యాండ్ ఇవ్వకుండా రెండు చేతులు జోడించింది. ఆమెను చూసిన భానుప్రకాష్ 'స్టన్నింగ్ బ్యూటీ' అనుకున్నాడు మనసులో కాదు పైకే. సీతకు ఒక్కసారి షాక్‌గా అనిపించింది ఆ మాట. భర్తవంక చూసింది. బహుశ వినలేదేమో? మామూలుగా కనిపించాడు. వెంటనే శ్రీరామ్‌తో "నీది మంచి సెలక్షన్ మరి ఆవిడది" అంటూ చిన్నగా నవ్వాడు భానుప్రకాష్. ఆమెకు మరొక షాక్. ఏమిటీ ఈయన మాటలు అనుకుని చివుక్కుమన్న ఆ బాధను అణుచుకుంటూ ట్రేలో మంచినీళ్ళ గ్లాసులు పట్టుకొచ్చింది. ఇద్దరికీ ఇచ్చింది. భానుప్రకాష్ ఇంటిని పరిశీలనగా చూసాడు. పొందికగా సర్దిన ఫర్నిచర్. బాల్కనీలోంచి వస్తున్న నైట్ క్వీన్ పరిమళం. కనులకు ఇంపుగా కనిపిస్తున్న లేతరంగు కర్టెన్లు. నేలమీద పరచిన పువ్వుల తివాచీ.

"మీ ఆవిడది మంచి టేస్టు" అన్నాడు. శ్రీరామ్ భార్యవైపు గర్వంగా చూసాడు.

టిఫిన్ ప్లేట్లను డైనింగ్ టేబుల్ మీద ఉంచింది. టిఫిన్ చేస్తూనే క్రీగంటితో గమనిస్తున్న భానుప్రకాష్ చూపులు ఆమెను ఇబ్బంది పెట్టాయి.

"అన్నట్టు, సీతది మీ ఊరే. అదే అమలాపురం" అన్నాడు శ్రీరామ్.

"అమలాపురంలో ఎక్కడ మీ ఇల్లు?" అనడిగాడు భానుప్రకాష్

"కూచిమంచి అగ్రహారం, మా నాన్నగారి పేరు రమణమూర్తి, ఇప్పుడు లేరు" అంది.

"రమణమూర్తా ఎప్పుడో విన్నట్టుంది ఈ పేరు? ఆయన ఏం చేసేవారు?" అన్నాడు తలెత్తి మరోసారి సీతవంక చూస్తూ.

"రాజోలు జమిందారుగారనేవారు, ఆయన పేరు భూపతిరామరజు, వారింట్లో మా నాన్న గుమాస్తాగా పనిచేసేవాడు" అంది మెల్లగా.

"మైగాడ్" అంటూ తలెత్తి ఆమె కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూసాడు భానుప్రకాష్.

శ్రీ రామ్ అతడి మాటలకు గట్టిగా నవ్వి "భూపతిరామరాజు అంటే ఎవరనుకున్నావ్?" అన్నాడు సీతతో.

"ఏమోనండి." అంది సీత తలొంచుకుని.

"ఆయన మన భాను నాన్నగారు" అన్నాడు.

వెంటనే భానుప్రకాష్ వంక పరిశీలనగా చూసింది.

'ఔను ఇతగాడు ఆ జమిందారుగారి కొడుకు, తను బాగా చిన్నది పదేళ్ళ వయసు పదిహేనేళ్ళ క్రితం ఇదివరకు చూసినట్టే ఉంది ఆ ముఖం' అనుకుంది.

ఇంతలో భానుప్రకాష్ హఠాత్తుగా నవ్వాడు. సీత, శ్రీరామ్ ఇద్దరూ ప్రశ్నార్థకంగా ముఖం పెట్టారు.

"అన్నట్టు నీకు ఆ రోజుల్లో ఒక నిక్‌నేమ్ ఉండేది" అన్నాడు.

ఆ మాటలకు సిగ్గుపడింది సీత.

"ఏమిటీ ఆ నిక్‌నేమ్" అన్నాడు, శ్రీరామ్ సీత వైపు చూసి. సమాధానం చెప్పకుండా గబగబా లోపలకు వెళ్ళింది.

భానుప్రకాష్ వెంటనే "నాకు చాలా ఆశ్చర్యంగా ఉంది. అప్పటి సీతకు, ఇప్పటి సీతకు ఎంత తేడా? ఎలా దొరికింది నీకీ దొండపండు" అన్నాడు. లోపలనుండి ఆ మాటలు విన్న సీతకు మరోసారి బాధ. అసలు అంత డైరెక్టుగా మాట్లాడుతున్నాడే తను దొండపండా. అంటే భర్త కాకిముక్కా! భర్త నల్లగా ఉన్నాడనా ఆ వెటకారం. నా భర్త ఎలా ఉంటేనేం. నాకు నవమన్మథుడు. అందం మనిషిలో ఉండదు, మనసులో ఉంటుంది. బ్యూటీ ఈజ్ బిహేవియరల్. ఆలోచనల్లో ఉన్న ఆమెకు "సీతా" అనే పిలుపు. స్నేహితులిద్దరూ టిఫిన్ తినడం పూర్తిచేసారు. చీర భుజాలనిండా కప్పుకుని వెళ్ళింది. భాను ప్రకాష్ చూపులు తినేస్తున్నాయ్. అది నిజమా లేక భ్రమా అనుకుంది.

"ఏదో సెమినార్ ఉందన్నావ్ హోటల్‌లో దించేస్తాం" అన్నాడు భర్త.

"ఫరవాలేదు నేను ఆటోలో వెళతాను" అంది.

"భలేదానివే. ఇంతెండలోనా?" అన్నాడు.

"ఔను. మీ ఆయన నీ మేకప్ చెరిగిపోతుందని, నీ అందం తరిగిపోతుందని భయపడుతున్నాడు" ఆమెను పరిశీలనగా చూస్తూ అన్న భానుప్రకాష్ మాటలకు ఒక్కసారి నిస్సత్తువ వచ్చినట్టయింది. ఇద్దరూ మెట్లు దిగారు. ఇంటికి తాళం వేసి తను వారిని అనుసరించింది.

"ఎక్కడ ఉద్యోగం?" అన్నాడు కారు ముందు సీట్లో శ్రీరామ్ పక్కన కూర్చుంటూ భానుప్రకాష్.

"సీత హోటల్ మేనేజ్ మెంట్ చేసింది, మన నగరంలోని బ్లూ డైమండ్ హోటల్‌లో మేనేజర్ హౌస్ కీపింగ్, తను మానేస్తానన్నా హోటల్ వాళ్ళు ఒప్పుకోవడంలేదు" అన్నాడు శ్రీరామ్.

"ఔను ఇంత బ్యూటిఫుల్ ఏంజిల్‌ని ఎవరు వదులుకుంటారు?" అన్నాడు భానుప్రకాష్.

సీత ఆ మాటలకు దిక్కులు చూస్తూ కళ్ళు మూసుకుంది. కారు ముందుకు వెళుతోంది. సీతకు మనసులో ఏవో ఆలోచనలు. తనకి పెళ్ళయి ఆరునెలల్లో శ్రీరామ్ తనని ఎప్పుడూ నొప్పించలేదు. తనను పువ్వుల్లో పెట్టి చూసుకుంటాడు. శ్రీరామ్‌తో తన పెళ్ళి విచిత్రంగా జరిగింది. బ్లూ డైమండ్ హోటల్‌లో శ్రీరామ్ ఏదో సెమినార్ ఏర్పాటు చేసాడు వాళ్ళ ఎక్జిక్యూటివ్‌ల కోసం. అలా అతడితో కలిసి తను కొన్ని సెమినార్లకు పనిచేసింది. ఒకరోజు తనే ప్రపోజ్ చేసాడు. తను పిన్ని, బాబాయ్‌లతో మాట్లాడమంది. పిన్ని, బాబాయ్ చూసారు శ్రీరామ్‌ని.

"అబ్బాయి మంచివాడులాగానే ఉన్నాడు. పొడుగ్గా ఉన్నాడు కానీ, నలుపు పరవాలేదా?" అన్నారిద్దరూ.

"ఎలా ఉంటేనేం. మీరు చెప్పినట్టు ఆయన మనస్సు వెన్న. రంగు ఎలా ఉంటేనేం?" అంది.

అలా తమ పెళ్ళైపోయింది. తను, శ్రీరామ్‌లు ఆనందమైన వైవాహిక జీవితం అనుభవిస్తున్నారు. మరి తమ మధ్యలో వచ్చిన ఆ ఈ గెస్ట్ తమ జీవితాల్లో ఏ రకమైన కల్లోలం రేపుతాడో. అనుకుంటూ ఆమెలో భయం నీడలు.

"హోటల్ వచ్చేసింది" అన్న భర్త కారును ముందుకు పోనిచ్చాడు. యాంత్రికంగా సెమినార్ ఏర్పాట్లు చేసింది. ఒకవైపు మనసులో మెదులుతున్న భయానికి ఆనకట్ట వెయ్యలేకపోతోంది. సెమినార్ పూర్తయ్యేసరికి నాలుగయ్యింది. అప్పటికే తలనొప్పి అనిపించింది. తన బాస్ దగ్గర పర్మిషన్ తీసుకుని ఆటో ఎక్కింది. ఇంటి మెట్లెక్కుతుంటే సెల్‌లో ఏదో మెసేజ్.

"నిక్‌నేమ్ గుర్తొచ్చిందా?" క్రిందపేరు లేదు. ఆ మెసేజ్ ఎవరిచ్చారో అర్థమై ఏడుపొచ్చింది. గబగబా తలుపులు తీసి నిర్లిప్తంగా సోఫాలో కూలబడింది. మనసు గతంలోకి జారుకుంది.

పదిహేనేళ్ళ క్రితం అమలాపురంలో కూచిమంచి అగ్రహారంలో తను అందరి హేళనకు గురయ్యేది. పదేళ్ళ వయసున్న తనది చింపిరి జుట్టు, చీమిడి ముక్కు. అమ్మ బతికున్నంత కాలం తను రాణిలా ఉండేది. రోజూ రెండుసార్లు తల దువ్వి ముస్తాబు చేసేది. పౌడర్ రాసి బుగ్గన దిష్టిచుక్క పెట్టేది. అమ్మకు హఠాత్తుగా బాగా జబ్బు చేసింది. డాక్టర్లు గర్భసంచి తీసెయ్యాలన్నారు. అలా ఆపరేషన్ టేబుల్ మీద బాగా రక్తస్రావం కావడంతో అమ్మ చనిపోయింది. అమ్మ చనిపోయిన తరువాత తన చెల్లికి, తమ్ముడికి తనే అమ్మ అయింది. వంటపని, ఇంటిపని రోజంతా బొగ్గుల పొయ్యి ముందు కూర్చుని ఊదడంతో సరిపోయేది. పొగ ముక్కులోకి వెళ్ళిపోయి ఎప్పుడూ కారుతూ ఉండేది. తల దువ్వుకునే టైము లేదు. చింపిరి జుట్టుతో దెయ్యంలా కనిపించేది. అందరూ తనకి ఒక పేరు పెట్టారు. సీతామహాలక్ష్మిలో ఆపుకుందామనుకున్నా దుఃఖం ఆగలేదు. తను మరచిపోయిన ఆవేదనా పూరిత గతాన్ని మళ్ళీ భానుప్రకాష్ గుర్తు చేసాడు.

ఆ రోజుల్లో తను నాన్న పని చేసే ఆ రాజోలు జమిందారుగారింటికి వెళ్ళేది. తనను ఆ ఇంట్లోకి రానిచ్చేవారు కాదు, తన వాలకం చూసి ముఖ్యంగా భానుప్రకాష్ తనను అసహ్యంగా చూడడం లీలగా గుర్తుకొస్తోంది. భానుప్రకాష్‌కి గొంగళిపురుగంటే భయం అప్పట్లో. వీధిలో పిల్లలు గొంగళి పురుగు మీదకి విసిరి భయపెట్టేవారు. అలా గొంగళిపురుగుని చూసి చీదరించుకుని భయపడే భానుప్రకాష్ తనని చూసి అలాగే చీదరించుకునేవాడు. అలా తనకి గొంగళిపురుగు అనే నిక్‌నేమ్ వచ్చేసింది. తను ఆ ఇంట్లోకి రాగానే గొంగళిపురుగు వచ్చిందర్రో అనేవారు. తను సిగ్గుతో కుంచించుకుపోయేది. ఆ జమిందారుగారి పిల్లలు పెట్టిన పేరు వీధిలోకి పాకింది. తన పేరు అలా స్థిరపడిపోయింది. అమ్మ పోయిన తర్వాత నాన్నకు తాగుడు అలవాటయింది. అమ్మ ఆపరేషన్ కోసం చేసిన అప్పులు. వస్తున్న కొద్దిపాటి జీతం. ఈ నేపథ్యంలో తాగుడుకు బానిసైన నాన్నను అదీ మింగేసింది. తనను, చెల్లెల్ని, తమ్ముడిని తమ ముగ్గురు బంధువులు జాలిపడి దత్తత తీసుకున్నారు. తనను హైదరాబాదులో ఉంటున్న పిన్ని తీసుకెళ్ళింది. వారికి పిల్లల్లేరు. మళ్ళీ రాణివాసం. పిన్ని బాబాయ్ తనను కాన్వెంటులో వేసారు. ముద్దుగా చూసుకునేవారు. పిన్ని తనను చక్కగా ముస్తాబు చేసేది. మంచి డ్రెస్సులు కొనేది. ఇంటర్ తర్వాత హోటల్ మేనేజ్‌మెంట్ కోర్సు. తన గొంగళి పురుగు గతంలోంచి బైటపడింది. తనను అసహ్యంగా అమానుషంగా ఎవరూ చూడకూడదనుకుంది. అందుకే సహజమైన తన అందానికి మెరుగులు దిద్దేది. అలా గొంగళిపురుగు దశను దాటిన సీత సీతాకోక చిలుక అయ్యింది మళ్ళీ ఇన్నేళ్ళకు తనకు ఆ నిక్‌నేమ్ గుర్తు చేసి భానుప్రకాష్ తన మనసును గాయపరిచాడు. ఏడుస్తూనే సీత సోఫా మీద వాలిపోయింది. అలా అరగంటసేపు ఉండిపోయింది. అప్పుడు గుర్తొచ్చింది. భర్త, భానుప్రకాష్ డిన్నర్‌కు వస్తారన్న విషయం. ముఖం కడుక్కుని గబగబా వంటకు ఉపక్రమించింది. కుక్కర్‌లో రైస్ వేసి చపాతీలు, కూర చేసింది. అప్పటికే ఏడయ్యింది. స్నానం చేసి వారికోసం నిరీక్షిస్తూ కూర్చుంది. ఏడుదాటి మరో రెండు గంటలు గడిచినా ఇద్దరి జాడాలేదు. ఫోన్ చేద్దామనుకుంది. బిజీగా ఉన్నారేమో ఎందుకు డిస్టర్బ్ చేయడం అనుకుంది. అలాగే సోఫా మీద వాలిపోయింది. అలా ఎంతసేపు నిద్రపోయిందో తెలీదు. డోర్ బెల్

మోగుతున్న చప్పుడు. టైము చూసింది. పన్నెండు. భర్త స్వరం వినిపించింది. తలుపు తీసింది. గుప్పుమన్న వాసన. భర్త, ప్రక్క భానుప్రకాష్ "సారీ తాగింది నేను హోటల్‌కు వెళ్ళిపోతానన్నా మీ ఆయన ఒప్పుకోలేదు. " ముద్దగా వస్తున్న మాటలు.

"సీతా కాస్త పెరుగన్నం కలుపు. " భర్త మెల్లగా చెప్పాడు. ప్లేట్లో పెరుగన్నం కలిపి, స్పూన్‌తో అందించింది. గబగబా తినడం ముగించి సోఫాలో వాలిపోయాడు. అతగాడి బూట్లను తీస్తున్న భర్త పాపం, స్నేహితుడంటే ఎంత ప్రాణమో అనుకుంది.

ఆ రోజు రాత్రి భానుప్రకాష్ గురించి తీవ్రమైన అంతర్మధనానికి గురైన ఆమెకు నిద్రపట్టలేదు. భర్తతో అతగాడి గురించి చెబుదామనుకున్నా గొంతులో మాట బైటకు రాలేదు.

●●●

ఉదయం లేచి కాఫీ కప్పుతో బెడ్ రూములోకి వచ్చింది. అప్పటికే వాకింగ్ ముగించుకొచ్చిన శ్రీరామ్, "అన్నట్టు నేను అమెరికా వెళుతున్నాను. రాత్రి చెబుదామనుకున్నాను. నువ్ తొందరగా పడుకున్నావ్. భానుప్రకాష్ అమెరికాలో మా కంపెనీ క్రొత్త ప్రాజెక్ట్ మొదలుపెడుతున్నాడు. దానికి నన్ను ప్రాజెక్ట్ లీడరుగా అపాయింట్ చేసాడు. నేను ఇంకో ఇద్దరం వెళుతున్నాం."

"రెండు నెలల కేంపా? నేను ఒంటరిగా ఉండాలా? " అంది దిగులుగా.

"బెంగపడకు, మీ పిన్ని, బాబాయ్‌ల ఇంటికి వెళుదువుగాని. భానుప్రకాష్ ఇక్కడే ఉంటాడు, ఏదైనా అవసరం వస్తే," భర్త మాటలతో ఆమెలో దిగులు మేఘం కమ్ముకుంది.

●●●

రెండు వారాల తర్వాత శ్రీరామ్ అమెరికా వెళ్ళాడు. మొదటి రోజుకే బెంగపడింది సీత. రెండు రోజుల తర్వాత భానుప్రకాష్ వచ్చాడు. చేతిలో ఏదో ప్యాకెట్టు. "హాయ్" అంటూ చేయందించాడు. ఎప్పట్లాగే ఆమె రెండు చేతులూ జోడించింది.

"మీ పెళ్ళికి రాలేదు. ఇది నా గిఫ్ట్. " అన్నాడు. ఆమెకు అందిస్తూ దాన్ని చూడగానే ఆమెకు అర్ధమైపోయింది అది ఎంత విలువైనదో. అతనే గబగబా ప్యాకెట్టు విప్పాడు. డైమండ్ నెక్లెస్. కంగారుగా ఆ ప్యాకెట్టు అతడికి తిరిగి ఇచ్చేస్తూ. "వద్దు సార్. ఇంత ఖరీదైంది" అంది.

"సెలక్ట్ చేసింది మీ ఆయనే. శ్రీరామ్ అమెరికా వెళ్ళేముందు చూసాం. మీ ఆయనకు ఫోన్ చేస్తాను" అంటూ గబగబా ఫోన్ చేసాడు.

"అయినా వద్దండి. అమ్మో ఇంత ఖరీదైందా?" అంది.

ఆమెకు మనసులో అలజడి. అంతలో సెల్ మోగింది. "ఫరవాలేదు తీసుకో. రేపు కంపెనీ వార్షికోత్సవం కదా. భానుప్రకాష్ కంపెనీ వృద్ధి చేసినవారికి ఏవో బహుమతులు ఇస్తున్నాడు" భర్త సెల్ ఫోన్‌లో చెపుతున్న మాటలకు ఏం చెయ్యాలో పాలుపోక అయోమయంగా నిలుచుండిపోయింది.

"రేపు సాయంత్రం హోటల్ కళింగలో ఫంక్షన్. శ్రీ రామ్ లేడు కదా నువ్వు రావాలి" అంటూ గబగబా మెట్లు దిగాడు. కారు కదిలిన చప్పుడు. భానుప్రకాష్ అంతరంగం మెల్లగా అర్ధమవుతోంది సీతకు. భర్తకు చెప్పేద్దామా. చెపితే ఎలా రియాక్ట్ అవుతాడో. స్నేహితుడంటే ప్రాణం. ఆలోచనలు తెగక 'భగవంతుడా. నన్ను రక్షించు.' అనుకుంది.

●●●

తరువాత రోజు సాయంత్రం కారొచ్చింది. సీత హోటల్‌కి బయలుదేరింది. అంతకుముందే భర్త ఫోన్ చేసాడు వెళ్ళమని. హోటల్ రెసెప్షన్ ముందు భానుప్రకాష్ 'ఈమె సీత.. నా చైల్డ్‌హుడ్ మేట్' అంటూ అందరికీ పరిచయం చేస్తున్నాడు. వైఫాఫ్ శ్రీరామ్ అనకుండా అలా పరిచయం చేయడంతో ఆమెకు ఆశ్చర్యం. ఆందోళన. ఫంక్షన్ జరుగుతున్నంతసేపు ముడుచుకుని కూర్చుంది సీత.

తరువాత రోజు తనకి వీక్లీ హాఫ్. బద్దకంగా లేచింది తీరికగా పనులు చేసుకుంటోంది. ఇంతలో కారు ఆగిన చప్పుడు. నిమిషం తర్వాత మెట్లు ఎక్కుతుంటే గుండె చప్పుడు మరీ ఎక్కువయింది. వచ్చేసాడు, రాగానే నవ్వుతూ "నువ్ హోటల్‌లో ఉద్యోగం చెయ్యడం అంత అవసరమా?" అన్నాడు.

"ఔను సార్. మా తమ్ముడు, చెల్లెలు ఉన్నారు కదా, శ్రీరామ్‌గారికి వాళ్ళ భారం పూర్తిగా మోపడం దేనికి. వేడినీళ్ళకు చన్నీళ్ళు" అంది.

"మన కంపెనీలోనే ఉద్యోగం చెయ్యి. రెట్టింపు జీతం" అన్నాడు ఆమె కళ్ళలోకి చుస్తూ.

"నేను చదివింది హోటల్ మేనేజ్‌మెంట్ కదా సార్. ప్రొఫెషన్‌ను వదిలి పెట్టడం ఎందుక"ంటూ ఆగిపోయింది.

"సరే ఆలోచించు. నేను రేపు యు.ఎస్ వెళుతున్నాను. శ్రీరామ్‌కు ఏమైనా చెప్పాలా?" అన్నాడు.

"తొందరగా వచ్చెయ్యమని చెప్పండి సార్" అంది.

"తొందరగానా. ప్రాజెక్ట్ పూర్తికావద్దూ. నేను పదిరోజుల్లో తిరిగొచ్చేస్తా" అన్నాడు క్రీగంటతో చూస్తూ. ఆ మాటలతో ఆమెలో మరింత బాధ, దాన్ని అణచుకుంటూ "కాఫీ తెస్తాను సార్" అంటూ కిచెన్‌లోకి వెళ్ళింది.

పాలు, స్టవ్ మీద ఉంచి ఫిల్టర్‌లోని కాఫీ డికాషన్ తీస్తుంటే సెల్ మోగింది, ఏదో మెసేజ్. "శిల్పంలా తీర్చిదిద్దినట్టున్న కనుబొమ్మల క్రింద చేపపిల్లలాంటి పెద్ద కళ్ళు, సంపెంగలాంటి ముక్కు, బయట కురిసిన వెన్నెల ఈ ఇంట్లోకి వచ్చింది. పైలోకం నుంచి నా కోసం వచ్చావా దేవకన్యా?"

మెసేజ్ క్రింద నెంబరు చూసి ఒక్కసారి వణికిపోయింది. వణుకుతున్న చేతులతో కాఫీ కప్పులోకి వంపింది. చాలావేగంగా ఆ కప్పు తీసుకువెళ్ళి టీపాయ్ మీద ఉంచి వెనక్కొచ్చేసింది. పావుగంట వరకూ అక్కడ నుంచి కదలలేదు. "సీతా సీతా" అంటూ పిలుపు. అయినా అలాగే ఉండిపోయింది. మెట్లు దిగుతున్న చప్పుడు. కారు కదిలిన తర్వాత డ్రాయింగ్ రూములోకి వచ్చింది. ఇపుడు ఆమెకు పూర్తిగా అర్థమైపోయింది. భానుప్రకాష్ అంతరంగం అవగతమైపోయింది. నిస్సత్తువగా సోఫాలో వాలిపోయింది. వంట్లో అలజడి. ఎవరో నరనరాలను ఒక్కసారి ఒడిసి పట్టినట్టనిపించింది. మనసును మరోవైపు మళ్ళించేందుకు టీవీ ఆన్ చేసింది. వరుసగా ఛానెల్ తిప్పుతోంది.

ఏ ఛానెల్స్ చూసినా సీరియల్స్. విసుగొచ్చి టీవీ ఆఫ్ చెయ్యబోతుంటే ఏదో ఛానల్‌లో ప్రజాస్పందన కార్యక్రమం. విషయం, నేడు స్త్రీలపై జరుగుతున్న అత్యాచారాలకు, లైంగిక వేధింపులకు, ప్రేమ పేరుతో సాగుతున్న దాడులకు కారణం ఏమిటి? యాంకరింగ్ చేస్తున్న అమ్మాయి ఆవేశంగా మాట్లాడుతోంది.

"నేటి మార్కెట్ విష సంస్కృతిలో స్త్రీ ఒక వినియోగదారుల ముడిసరుకుగా మారిపోయింది. ఏ ప్రాయోజిత ప్రకటనైనా స్త్రీ అంగాంగాలను స్పృశించేదే అలా ఒక మార్కెట్ మోడల్‌ను అనుసరిస్తూ తమను తామే కోల్పోతున్న అతివలు. ఆ క్లిప్పింగ్ చూడండి" అంది యాంకర్.

కెమెరా ఒక అమ్మాయి వైపు ఫోకస్ అయ్యింది. స్లీవ్‌లెస్ జాకెట్టు, టైట్‌ఫిట్ డ్రస్సు. ముఖాన దట్టంగా మేకప్ పెదాలకు లిప్ స్టిక్. ఆమెను అనుసరిస్తూ అనేకమంది అబ్బాయిలు. ఆ ప్రక్కనే ఇంకో అమ్మాయి, చుడీదార్ పైజమా, చున్నీ భుజాల నిండా కప్పుకుని వెళుతోంది. ఆమె ప్రక్కన ఏ అబ్బాయి లేడు.

వెంటనే యాంకర్ మాట్లాడడం మొదలు పెట్టింది.

"చూశారా. ఇది లైవ్ టెలికాస్ట్. ఒకమ్మాయి ఎక్స్‌పోజ్ చెయ్యడంలో ఆమెను ఎలా వెంబడిస్తున్నారో. అలాగని ఆడవాళ్ళమీద లైంగిక దాడులు జరగడానికి కొంతవరకూ ఇది కారణం అని గట్టిగా చెప్పేందుకు నేను వెనుకాడటం లేదు. "

సీత వెంటనే ఆ ఛానెల్ మూసేసింది. ఆమెలో అలజడి ఉద్ధుతం అయింది. ఎదురుగా డ్రస్సింగ్ టేబుల్ అద్దంలో తనను చూసుకుంది. టైట్ చుడీదార్ పైజమా. చెవులకు పెద్ద రింగులు. ముఖానికి కొద్దిగా మేకప్. తను మేకప్ కావడం తన వృత్తి ధర్మం. అలాగే తన వేషధారణ హోటల్ వాళ్ళిచ్చిన తన డ్రస్ కోడ్. చిన్నప్పుడు తనని అందరూ ఏడిపించేవారు. చీదరించుకునేవారు. ఆ దశను దాటాలనే చేసిన ప్రయత్నంలో తన హోటల్ ఉద్యోగంలో సహజంగా అందమైన తను ఆకర్షణీయంగా మారింది. అందుకే భానుప్రకాష్ తన వెంట పడుతున్నాడా? ఆమె ఆలోచనల సుడిలో చిక్కుకుపోయింది. తనను భానుప్రకాష్ వేధిస్తున్నాడని చెపితే, శ్రీ రామ్ కుమిలిపోతాడు. బాధపడతాడు. తను దూరంగా ఉన్నాడు కనుక మరింత బెంగపడతాడు. అంతలో ఫోన్ మోగింది. పిన్ని నుంచి.

"ఏం తల్లీ ఒక్కదానివే ఉన్నావ్ వచ్చెయ్యవచ్చు కదా. బాబాయ్ క్యాంపుకి వెళ్ళారు. వారం రోజులదాకా రారు".

"అలాగే పిన్నీ వచ్చేస్తున్నాను" అంటూ గబగబా బట్టలు బ్యాగ్‌లో కుక్కుకుంది. డ్రస్సింగ్ టేబుల్‌లోని మేకప్ కిట్ అలాగే ఉంచేసింది. ఆటో ఎక్కింది. పావుగంటలో బాబాయ్‌గారింటికి చేరుకుంది.

పిన్ని సీతను చూసి "ఏమిటే అలా అయిపోయావ్. జీరో సైజు అనుకుంటూ తిండిమానేస్తున్నావా, అలా మానేస్తే ఏదో జబ్బు వస్తుందట. ఏంటది?" అంది.

"ఎనరాక్సియా నెర్వోజా ఆ జబ్బు పేరు పిన్ని. నీ ఇష్టం వచ్చింది వండిపెట్టు హాయిగా తినేస్తాను" అంది నవ్వుతూ. సీత భోజనం టైంటేబుల్ మారిపోయింది. మార్నింగ్ టిఫిన్. రెండుపూటలా భోజనం. హాయిగా నిద్రపోవడం. నో మేకప్, నో బ్యూటీ పార్లర్. డ్యూటీకి మాత్రం యధాప్రకారం హాజరయ్యేది.

పదిహేను రోజుల తర్వాత ఒక ఆదివారం పూట సుష్టుగా భోజనం చేసి హాయిగా నిద్రపోతోంది. పిన్ని ఎవరింటికో వెళ్ళింది. తలుపు కొట్టిన చప్పుడు. కళ్ళు నులుముకుంటూ తలుపు తీసింది. ఎదురుగా రావణాసురుడు. ఒక తలే ఉంది. విదేశీ అత్తరు పరిమళం. 'వీడు ఇక్కడికీ తగలడినట్టున్నాడు. అమెరికానుంచి ఎప్పుడొచ్చాడో' అనుకుంటూ "నమస్తే సార్. శ్రీరామ్ ఎలా ఉన్నారు?" అంది.

సీతను చూసి షాక్ తిన్నట్టు అయిపోయాడు. "మైగాడ్ ఏంటీ అలా అయిపోయావ్, భర్త దూరంగా ఉంటే చిక్కిపోవాలి గానీ" అన్నాడు ముఖం చిట్లించి.

చిన్నగా నవ్వుతూ "పిన్ని బాగా వండి పెడుతోంది సార్" అంది.

"పిన్నిగారింట్లోనే సెటిల్ అయిపోయేటట్టున్నావ్. అక్కడకు రావన్నమాట" అన్నాడు.

"ఔను సార్ శ్రీరామ్ అదే అన్నాడు అక్కడ ఒక్కదానివే ఎందుకని" అంది.

"సరే శ్రీ రామ్ నీ కోసం ఈ గిఫ్ట్ పంపాడు" అంటూ ఆమె కందించాడు. భర్త పంపిన ప్యాకెట్టు విప్పింది. చక్కగా ఎంబ్రాయిడరీ చేసిన చుడీదార్ పైజమా. మెడమీద వేసుకునే దుపట్టా. అలాంటిది కావాలని ఒకసారి శ్రీరామ్‌ని అడిగింది. తనకోసం ఆ డ్రస్ ఇప్పుడు పంపాడు. తన అందాన్ని మరింత ద్విగుణీకృతం చేసే ఆ డ్రస్సు తను వేసుకోవాలా? సీతకు ఏడుపొచ్చింది. దుఃఖాన్ని మనసులోనే అణుచుకుంది. ఇంతలో భానుప్రకాష్ "మన కంపెనీ షేరు ధర పెరిగిన సందర్భంగా రాత్రికి ఆ ఫీసులోనే పార్టీ" అన్నాడు.

"అలాగే సార్" అంది. గబగబా మెట్లు దిగాడు. ఇంతలో సెల్ మోగింది. మెసేజ్ వచ్చింది "మెరిసే మెరిసే ఓ తార. అవుతావా నా జీవన సితార. " ఈసారి ఆ వర్తమానానికి సీత భయపడలేదు. తను రావణాసురుడిని ఎదుర్కోగలదు అనుకుంది. ఈ సీతని రక్షించడానికి శ్రీరాముడు లేడు. ఏ లక్ష్మణుడు రాడు. తనను తాను రక్షించుకోవాలి. ఇప్పుడేం చేయాలి? అనుకుంటూ ఆలోచనల్లో పడింది. దుఃఖం వచ్చినప్పుడు, దిగులు వేసినప్పుడు ఏదో ఒక పని చెయ్యి అంటూ భర్త చెప్పిన మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి. ఆ రోజు వచ్చిన దినపత్రిక తిరగేసింది అన్యమనస్కంగా. స్త్రీల వేషధారణ వారికి శాపమా! అనే అక్షరాల దగ్గర ఆమె కళ్ళు ఆగిపోయాయి. గబగబా ఆ వ్యాసం చదవడం మొదలెట్టింది.

అమ్మాయిల వస్త్రధారణ వల్లే లైంగిక దాడులు జరుగుతున్నాయన్నది సరికాదు. పాపం కొండ ప్రాంతంలోని గిరిజన స్త్రీలు, ఇంకా పసిపిల్లలు, వృద్ధ మహిళలపై జరుగుతున్న లైంగిక హింస మాటేమిటి? వారేం వస్త్రాలు ధరిస్తున్నారని? తరతరాలుగా పురుషుడి పశుబలం ముందు స్త్రీ ఓడిపోతోంది. రావణాసురుడు కీచకుల పురాణకాలం నాటి నుంచి నేటి పరమాణు యుగం వరకూ స్త్రీలపై దాడులకు అంతంలేదు. బురఖా ధరించినా, సాంప్రదాయంగా చీర కట్టుకున్నా, జీన్స్ వేసుకున్నా ఎలా ఉన్నా దాడులు ఆగడం లేదు. అత్యాచారం, లైంగిక హింస అనేవి స్త్రీల వస్త్రధారణకు సంబంధించినది కాదు. అది మగాడి క్రూరత్వానికి దర్పణం. అందుచేత వీటిని ఎదిరించడానికి ముందుకు స్త్రీలే సిద్ధం కావాలి. శారీరకంగా, మానసికంగా స్త్రీ శక్తిమంతురాలు కావాలి.

సీతకు ఆ వ్యాసం చూడగానే ఒక్కసారి ఆగిన ఊపిరి తిరిగి వచ్చినట్టయ్యింది. "ఔను ఈ వ్యాసం రాసినవారు చెప్పింది నిజమే. నిరంతరం ఆడవాళ్ళు ఎందుకు భయపడాలి? ఎవరికో భయపడి తమ ఆనందాన్ని ఎందుకు చంపుకోవాలి? అందరూ తనను గొంగళి పురుగు అని ఏడిపిస్తూ ఉంటే ఎంతటి మానసిక క్షోభ అనుభవించింది. అందమే ఆనందం, ఆనందమె జీవిత మకరందం అన్న కవి మాటల్లో పరమార్థం లేదా! తను భానుప్రకాష్‌కు భయపడి తిరిగి గొంగళిపురుగు దశలోకి పరకాయ ప్రవేశం చేయాలనుకుంది. తన కిష్టంలేని పనిచేయడానికి పూనుకుంది. తను గొంగళిపురుగులా తయారవనక్కరలేదు. తను సీతాకోకచిలుకలా ఉంటూనే తనలోని గొంగళి పురుగుని బయటకు తీసుకు వస్తాను గొంగళి పురుగంటే భయపడే భానుప్రకాష్‌ను భయపెడతాను" అనుకుంది. అలా అనుకుంటూ సీత గబగబా తయారయ్యింది. హాయిగా తలారా స్నానం చేసింది. భర్త పంపిన డ్రస్సు వేసుకుంది. ఇంటి తాళం వేసి పక్కింట్లో ఇచ్చింది. ఆటో ఎక్కి పావుగంటలో ఆఫీసుకు చేరుకుంది. రిసెప్షన్‌లో ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్న భానుప్రకాష్ ఒక్కసారిగా వెనక్కి తిరిగి మార్వలెస్ అంటూ తన చేయి అందించాడు. ఎప్పుడూ చేతులు జోడించే సీత అతని చేయి అందుకుంది. అతను ఆశ్చర్యపోతూ ఆమె వంకే చూస్తున్నాడు. అతని చేతిని ఆమె బలంగా పట్టుకుంది. చాలా బలంగా -

చిన్నప్పట్నుంచీ కాయకష్టం చేసుకుంటూ పెరిగిన సీత, అలా దృఢంగా ఎదిగిన సీత సుకుమారంగా జమిందారుల ఇంట్లో పెరిగిన భానుప్రకాష్ చేతిని గట్టిగా నొక్కింది. ఒక అబల సబలగా మారి చేసిన ఆ ధిక్కార చర్యతో అతని తల్లి గుర్తుకొచ్చింది కాబోలు అమ్మా! అంటూ అరిచి తన చేయి చూసుకున్నాడు. అతడు వేసిన కేక ఆ ప్రదేశమంతా ప్రతిధ్వనించింది. ఒక్కసారి సీత వంక భయంగా చూసాడు. బెదిరిపోతూ చూశాడు. వెనక్కి రెండడుగులు వేసి అక్కడనుంచి వేగంగా కదిలాడు.

దూరంగా తనని చూసి, చూడనట్లు నటిస్తున్న భానుప్రకాష్ ఎవరికీ పరిచయం చెయ్యడంలేదు.

హాయిగా, తృప్తిగా సంతోషంగా ధైర్యంగా ముందుకు నడుస్తోంది సీతా మహాలక్ష్మి ఎలియాస్ గొంగళి పురుగు.

●●●

Click here to share your comments on this story